

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΧΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ - ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΝΟΡΓΟΥΝΤ
ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ
GREEK ORTHODOX COMMUNITY & PARISH OF PROPHET ELIAS
NORWOOD & EASTERN SUBURBS INC

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

THE WORD OF GOD WEEKLY MAGAZINE

DATE: 11-04-21 YEAR: 38 NUMBER: 1858

WEB PAGE: PROPHETELIAS.ORG.AU
FACEBOOK: FACEBOOK.COM/PROPHETELIASNORWOOD
EMAIL: PROPHETELIAS@ESC.NET.AU

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Μάρκ. 9, 17-31) 11 Απριλίου 2021

Τήν τέταρτη Κυριακή τῶν Νηστειῶν, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ ἰδιεταίρως τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Σιναΐτη, τόν ὁποῖον ὀνομάζουμε καί Ἰωάννη τῆς Κλίμακος. Σιναΐτης, διότι διαβιοῦσε στήν Ἱερά Μονή τοῦ Σινᾶ καί τῆς Κλίμακος, διότι ἔγραψε τό ὑπέροχο βιβλίον πού λέγεται Κλίμαξ, δηλαδή σκάλα. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, πιθανώτατα γεννήθηκε Τό 523 μ.Χ. στήν Συρία ἀπό εὐσεβεῖς καί πλούσιους γονεῖς. Διά τοῦτο εἶχε καί τήν οἰκονομική ἄνεση νά σπουδάσει. Ἀπό μικρό παιδί δέν ἐνδιαφερόταν νά τρέξει καί νά παίξει μέ τ'ἄλλα παιδιά τῆς ἡλικίας του. Τοῦ ἄρεσε νά διαβάζει καί νά μελετᾷ χριστιανικά βιβλία καί ν'ἀκούει ἱστορίες γύρω ἀπό τόν Χριστό. Καθώς μεγάλωνε, παρατήρησε ὅτι πολύς κόσμος ἦταν σέ πνευματικό σκοτάδι. Τά ἐνδιαφέροντά τους εἶχαν περιοριστεῖ στά πρόσκαιρα τούτου τοῦ κόσμου καί τίποτα γιά τά αἰώνια. Ἐσκέφθει ὅτι ἔπρεπε νά γράψει καί νά ἐνημερώσει τόν κόσμο, ὅτι πέρα ἀπό αὐτά τά πρόσκαιρα καί φθαρτά, ὑπάρχουν τά ἄφθαρτα καί αἰώνια. Σέ νεαρή ἡλικία παρηκολούθησε ἀνώτερο πνευματικό κύκλο μορφώσεως, ὥστε νά διακρίνεται ἀνάμεσα στούς ἄλλους σπουδαστές. Οἱ ἄλλοι σπούδαζαν μᾶλλον γιά τέχνες καί ἔκαναν μελέτες πού ἀφοροῦσαν τό κοσμικό ἀνέβασμα. Ὁ Ἰωάννης ἐνδιαφερόταν περισσότερο γιά τήν προσευχή, τίς θεολογικές μελέτες, τήν συγγραφική ἐργασία καί τήν πνευματική ἄσκηση. Πῆγε στό Ὄρος Σινᾶ, κοντά στόν φημισμένο ἀναχωρητή Μαρτύριο, ὁ ὁποῖος καθοδήγησε πνευματικά τόν νεαρό Ἰωάννη. Μετά ἀπό τέσσερα χρόνια ἄσκησης, ἐκάρει μοναχός ἐνῶ ἡ φήμη τῶν ἀρετῶν καί τῆς σοφίας του εἶχε εὐρύτερα διαδοθεῖ. Πολλοί μοναχοί καί λαϊκοί, ἀλλά καί ἀξιωματοῦχοι ἔρχονταν στήν Μονή γιά νά ζητήσουν τήν συμβουλή του. Ἡ νοσταλγία ὅμως, τῆς ἐρημικῆς ζωῆς, ἔκαμε τόν Ἰωάννη νά ἀποσυρθεῖ πάλι στήν ἔρημο καί νά ἀφοσιωθεῖ πάλι στίς μελέτες του. Ἐκοιμήθει ἐν εἰρήνῃ περί το 606 μ.Χ. Ἄφησε ὅμως μεταξύ ἄλλων καί τό βιβλίον «Κλίμακα» (σκάλα) μέ τριάντα σκαλοπάτια. Ὅποιος μέ ἀγάπη καί πόθο γιά τά οὐράνια τήν διαβάσει καί μελετήσῃ καί προπαντός τήν ἀνέβῃ, σίγουρα θά φθάσῃ μιά μέρα στόν οὐρανό. Γι'αὐτόν τόν λόγο, σκεφθήκαμε σήμερα νά ἀφίσωμε τόν Ὅσιο αὐτόν Πατέρα τῆς Ἐκκλησίας μας νά μᾶς κάμῃ τό κήρυγμα. Μέ λίγα λόγια, τό βιβλίον αὐτό, ἡ σκάλα, περιλαμβάνει τριάντα λόγους περί ἀρετῆς, ὅπου ὁ καθένας λόγος περιλαμβάνει καί μιά ἀρετή. Ξεκινᾷ ἀπό τίς πιό πρακτικές καί ἀνεβαίνοντας σάν σκαλοπάτια καταλήγει στίς θεωρητικά ὑψηλές καί οὐράνιες κορυφές. Λόγω τοῦ πνευματικοῦ περιεχομένου τοῦ βιβλίου τῆς Κλίμακος, θεωροῦμε ὅτι καθῆκον ἔχουμε νά τό κάνουμε πιό γνωστό στούς εὐσεβεῖς ἀναγνώστες μας, μέ τήν ὁμιλία του περί Δειλίας. Ἐπειδή τό αἶσθημα τῆς δειλίας μαστίζει τρομερά τήν ἐποχή μας σέ παγκόσμια κλίμακα, ἀκόμη καί ἀπό τούς λεγομένους Χριστιανούς Ὀρθοδόξους, θά ἀφίσομε τόν σήμερο ἑορτάζοντα καί ἐκ τῆς Ἐκκλησίας μας τιμώμενο ἅγιο, νά μᾶς μιλήσῃ:

FOURTH SUNDAY OF LENT (Mark 9:17-31) April 11, 2021

On the fourth Sunday of Lent, dear brothers and sisters, the Church honours Saint John of Sinaitis, whom we also call John of the Ladder. "Sinaitis", because he lived in the Holy

Monastery of Sinai; and “of the Ladder”, because he wrote the wonderful book called Klimax, meaning ladder. Saint John of Klimakos was probably born in 523 AD in Syria to pious and wealthy parents. Therefore, he also had the financial comfort to study. From a young age, he was not interested in running and playing with other children, but preferred to read and study Christian books and listen to stories about Christ. As he grew older, he noticed that many people were in spiritual darkness. Their interests were limited to the temporal things of this world and not to the eternal. He thought that he should write and inform the world that beyond these temporary and perishable things, there are the unperishable and the eternal. At a young age, he attended a higher intellectual circle of education, and was distinguished among the other students. The others usually studied arts and were concerned with secular improvement. John was more interested in prayer, theological studies, writing, and spiritual practice and ascent. He went to Mount Sinai, and lived near the famous Ascetic called Martyrios, who became the spiritually guide to the young John. After four years of practice, he became a monk. The fame of his virtues and wisdom spread far and wide. Many monks and lay people, as well as officials, came to the Monastery to seek his advice. His yearning for the ascetic life made him leave the Monastery and so he went far into the desert where he dedicated himself to deeper study. He passed away peacefully in 606 AD. However, he left us the book "Klimaka" (Ladder) which described thirty steps. Whoever with love and desire for heaven reads and studies it and above all ascends on it, will surely one day reach heaven. For this reason, we thought today we would let this Holy Father of our Church speak to us. In short, this book, “The Ladder”, contains thirty messages about virtue; each message is about a virtue. It starts with the most practical and ascends like stairs, ending at the theoretically high and celestial peaks. Due to the spiritual content of the book of Klimakos, we consider that it is our duty to make it better known to our pious readers, taking as example his speech about Cowardice. Because the feeling of cowardice plagues our time terribly on a global scale, even in the so-called Christian Orthodox, we will let Saint John to talk to us today:

7 *Ὅποιος ἐργάζεται τὴν ἀρετὴν σὲ Κοινόβιο ἢ σὲ συνοδίᾳ, δὲν εἶναι συνηθισμένο νὰ πολεμῆται ἀπὸ τὴν δειλία. Ἐκεῖνος ὅμως πού εὐρίσκεται σὲ ἡσυχαστικώτερους τόπους, ἅς ἀγωνίζεται μήπως καὶ τὸν κυριεύσει τὸ γέννημα τῆς κενοδοξίας καὶ ἡ θυγατέρα τῆς ἀπιστίας, δηλαδή ἡ δειλία. He who practises virtue in a group style is not accustomed to fighting off cowardice. But he who is in more isolated places, struggles lest he be possessed by the offspring of vanity and the daughter of unbelief, that is, cowardice.*

8 *Ἡ δειλία εἶναι νηπιακὴ συμπεριφορὰ μιᾶς ψυχῆς πού ἐγήρασε στὴν κενοδοξία. Ἡ δειλία εἶναι ἀπομάκρυνσις τῆς πίστεως, μὲ τὴν ἰδέα ὅτι ἀναμένονται ἀπροσδόκητα κακά. Cowardice is the infantile behaviour of a soul that has grown old in arrogance.*

Cowardice is the removal of faith, with the idea that one expects unexpected bad things.

9 *Ὁ φόβος εἶναι κίνδυνος πού προμελετᾶται. Ἡ διαφορετικά, ὁ φόβος εἶναι μιὰ ἔντρομη καρδιακή αἴσθησις, πού συγκλονίζεται καί ἀγωνιᾷ ἀπό ἀναμονή ἀπροβλέπτων συμφορῶν. Ὁ φόβος εἶναι στέρσις τῆς ἐσωτερικῆς πληροφορίας. Ἡ ὑπερήφανη ψυχὴ εἶναι δούλη τῆς δειλίας, ἔχοντας πεπείθησι στὸν ἑαυτὸ της καί ὄχι στὸν Θεόν, φοβεῖται τοὺς κρότους τῶν κτισμάτων καί τίς σκιές. Fear is the danger that has been premeditated. Or, fear is a traumatic sensation of the heart, which is thrown into turmoil by waiting for unforeseen calamities. Fear is a deprivation of internal information. A proud soul is a slave of cowardice, having conviction in itself and not in God; it fears the bangs of buildings and shadows.*

10 *Ὅσοι πενθοῦν καί ὅσοι καταπονοῦνται χωρὶς νὰ ὑπολογίζουσι κόπους καί πόνους, δέν ἀποκτοῦν δειλία. Πολλές φορές ὅσοι ὑποκύπτουσι στὴν δειλία χάνουσι τὸ μυαλό τους. Καί εἶναι φυσικό αὐτό, διότι εἶναι δίκαιος Ἐκεῖνος πού ἐγκαταλείπει τοὺς ὑπερηφάνους, ὥστε καί οἱ ὑπόλοιποι νὰ μάθωμε νὰ μὴ ὑψηλοφρονοῦμε. Those who mourn and those who toil without considering hardships and pains do not acquire cowardice. Many times those who succumb to cowardice lose their minds. And this is natural, for He (God) is a righteous one who forsakes the proud, so that the rest of us may learn not to be arrogant.*

11 *Ὅλοι ὅσοι φοβοῦνται εἶναι κενόδοξοι, ἀλλ' ὅμως ὅλοι ὅσοι δέν φοβοῦνται δέν σημαίνει ὅτι εἶναι ταπεινόφρονες, ἀφοῦ καί οἱ λησταί καί οἱ τυμβωρύχοι δέν ὑποκύπτουσι εὐκόλα στὴν δειλία. All those who are afraid are conceited, but this does not mean that all those who are not afraid are humble, for both robbers and gravediggers do not easily succumb to cowardice.*

12 *Σέ ὅποιους τόπους συνηθίζεις νὰ φοβῆσαι, μὴ δισταζῆς νὰ πηγαίνης, ὅταν ἀκόμη δέν ἔχει ξημερώσει. Ἐάν δείξεις κάποια χαλαρότητα στό σημεῖο αὐτό, τότε θά γηράσῃ μαζί σου τὸ νηπιακό καί ἀξιογέλαστο τοῦτο πάθος. Ἐνῶ βαδίζεις πρὸς τὰ ἐκεῖ ὀπλίζου μέ τὴν προσευχή. Μόλις φθάσης σ' ἐκείνους τοὺς τόπους, ἀνύψωσε τὰ χέρια σου. Μέ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ μάστιζε τοὺς ἐχθρούς, διότι δέν ὑπάρχει οὔτε στὸν οὐρανὸ οὔτε στὴν γῆ ἰσχυρότερο ὄπλο. Ἀφοῦ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια αὐτή, ἄς ἀνυμνήσῃς τὸν Λυτρωτὴ σου, διότι ἐάν τὸν εὐγνωμονῆς, θά σέ σκεπάζῃ πάντοτε. In whatever place you are accustomed to be afraid, do not hesitate to go, even when it is not yet daylight. If you show some relaxation at this point, then this infantile and ridiculous passion will grow old with you. As you walk towards this place, arm yourself with prayer. As soon as you reach it, raise your hands. With the name of Jesus, you overrun the enemies, because they do not exist either in heaven or in the strongest weapon. As soon as you become free of this weakness, glorify your Saviour, for as long as you thank Him, He will protect you.*

13 Ποτέ δέν μπορεῖς διά μιᾶς νά γεμίσης τήν κοιλία. Παρόμοια βέβαια δέν μπορεῖς διά μιᾶς νά νικήσης τήν δειλία. Ὄταν ἔχωμε πολύ πένθος, θά ὑποχωρήση πιό γρήγορα, ὅταν ὅμως λείπη, θά παραμένουμε συνεχῶς δειλοί. «Ἐφριξάν μου τρίχες καί σάρκες»εἶπε ὁ Ἐλιφάζ (Ἰώβ δ'15), περιγράφοντας τήν πανουργία τούτου τοῦ δαίμονος. *You can never fill your belly all at once. Similarly, of course, you cannot defeat cowardice. When we have a lot of mourning, it will go away faster, but when it is lacking, we will always remain cowards. "They fried my hair and flesh," said Eliphaz (Job 4:15), describing the cunning of this demon.*

14 Ἄλλοτε ἐδειλίασε πρῶτα ἡ ψυχή καί ἄλλοτε τό σῶμα, καί ἐν συνεχείᾳ μεταβίβασε τό ἓνα στό ἄλλο τό πάθος. Ἄν συμβεῖ νά φοβηθῆ τό σῶμα, χωρίς ὅμως νά εἰσδύση ὁ ἄκαιρος φόβος στήν ψυχή, εὐρισκόμεθα πλησίον στήν θεραπεία. Ὄταν δέ ὅλα τά δυσάρεστα καί ἀπροσδόκητα τά δεχόμεθα πρόθυμα, μέ συντριμμένη καρδιά, τότε ἐλευθερωθήκαμε πραγματικά ἀπό τήν δειλία. *After all, the soul is afraid first and then the body and the one influences the other. If it happens that the body takes fright first, we are close to being cured. When we are willing to accept all the unpleasant and unexpected things, with a broken heart, then we are really free from cowardice.*

15 Δέν ἐνισχύει τούς δαίμονας ἐναντίον μας τό σκότος καί ἡ ἐρημία τῶν τόπων, ἀλλά ἡ ἀκαρπία τῆς ψυχῆς μας. Μερικές φορές ὅμως πρόκειται γιά οἰκονομική παιδεύσι ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ. *The darkness and the desolation of places do not strengthen the demons against us, but the fruit of our souls. Sometimes, however, it is an economic education on the part of God.*

16 11. Ὄταν πλησιάση ἀοράτως ἓνα πονηρό πνεῦμα, φοβεῖται τό σῶμα. Ὄταν ὅμως πλησιάση κάποιος Ἄγγελος, ἀγάλλεται ἡ ψυχή τῶν ταπεινῶν. Γι' αὐτό, μόλις ἀπό τήν ἐνέργεια αὐτῆ ἀντιληφθοῦμε τήν παρουσία του, ἄς τρέξουμε γρήγορα στήν προσευχή, διότι ἦλθε νά προσευχηθῆ μαζί μας ὁ ἀγαθός μας φύλαξ. *If an evil spirit comes imperceptibly, the body becomes afraid. But if an angel approaches the soul of the humble, it becomes joyous. Thus, if we notice our guardian angel's presence, let us pray together with him.*

Ὑστερα ἀπό ὅλα αὐτά, ὅποιος ἐνίκησε τήν δειλία, εἶναι φανερό ὅτι ἀνέθεσε στόν Θεόν καί τήν ζωή καί τήν ψυχή του. *After all the above, whoever has won over cowardice, it is obvious that he has surrendered his life and soul to God.*

Ὁ σκοπός τῆς Ἐκκλησίας

Ὁ σκοπός τῆς Ἐκκλησίας ὡς σώματος Χριστοῦ, εἶναι ἡ θέωση τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ἀνοίγει τήν πηγή τῆς Χάριτος. Καί ὁ Ὀρθόδοξος πιστός ζητεῖ συνεχῶς Χάρη, δύναμη θεϊκή. Οἱ αἰρετικοί, πού κυκλοφοροῦν ἀνάμεσά μας, βλέπουν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ ἠθικολογικά. Θέλουν νά γίνουν «καλοί ἄνθρωποι», ὅπως ἐπιδιώκουν ἄλλωστε καί οἱ ἄθεοι καί οἱ μή χριστιανοί, ὅπαδοί

τῶν διαφόρων θρησκευμάτων τοῦ κόσμου. Ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι, πιστεύουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία σάν σῶμα Χριστοῦ, σκοπό ἔχουμε τήν ἀγιότητα. Ὅμως στήν ἐποχή μας, οἱ ἔννοιες Ἅγιος καί Ἀγιότητα, διέρχονται κρίση: ἢ ἀποκρούονται, ἢ χλευάζονται, ἢ παραποιῶνται. Καί μάλιστα ὄχι μόνο σέ κοινωνικές ομάδες, πού ἔχουν προσωρινά ἢ μόνιμα διακόψει κάθε σχέση καί σύνδεσμο μέ τό ἐκκλησιαστικό σῶμα, ἀλλά καί μεταξύ τῶν λεγομένων χριστιανῶν καί μάλιστα καί «Ὀρθοδόξων». Ἰδανικό στόν κόσμο μας εἶναι οἱ οἰκονομικές ἀξίες, ἡ εὐζωΐα καί γενικά ἡ ὑλική εὐημερία. Ποιός, ἀκόμη καί χριστιανός, ἔχει βάλει σκοπό στήν ζωή του νά γίνει ἅγιος; Ποιός ἐνδιαφερόμενος ὁ ὅποιος μοχθεῖ γιά τήν σταδιοδρομία τοῦ παιδιοῦ του, δίνει προτεραιότητα νά γίνει ἅγιος; Καί ὅμως σέ προηγούμενους καιρούς αὐτός ἦταν ὁ κύριος σκοπός τοῦ Ὀρθοδόξου πιστοῦ. «Χριστός καί ψυχή σᾶς χρειάζονται», δηλαδή ἡ σωτηρία, ἔλεγε ὁ Πατροκοσμᾶς ἀναδιατυπώνοντας τόν λόγο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, πού ἦταν τό ἱεραποστολικό πρότυπό του: **«Πάντα ἠγοῦμαι σκύβαλα ἵνα Χριστόν κερδήσω»** (Φιλ. 3, 8). Ποῦ ἐννοεῖ: Θεωρῶ ὅτι μπροστά στήν γνώση τοῦ Χριστοῦ, τά πάντα εἶναι σκουπίδια. Φαίνεται λοιπόν ὅτι σήμερα, κατά κανόνα, ἡ «ἀγιότητα» εἶναι ἓνα «λησμονημένο ὄραμα» καί ὑποτιμημένη ἀξία. Καί ὅμως! Ὁ σκοπός τῆς Ἐκκλησίας ὡς σώματος τοῦ Χριστοῦ καί ἐν Χριστῶ κοινωνίας, εἶναι ἡ θέωση τοῦ ἀνθρώπου, δηλαδή ἡ ἀναγέννησή του μέσα στήν ἄκτιστη θεϊκή Χάρη, ὁ ἀγιασμός του. **«Ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἐγώ ἅγιος εἶμι»** (Λευιτ. 20, 26), πού εἶναι ἀντίστοιχο μέ τόν λόγο τῆς Καινῆς Διαθήκης: **«Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὡς ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειος ἐστίν»**(Ματθ. 5, 48)

The purpose of the Church

The purpose of the Church as the body of Christ is the deification of man. The observance of the commandments of God opens up the source of Grace. And the orthodox believer constantly asks for Grace, divine power. The atheists who are among us see the commandments of God ethically and, like non-Christian followers of the various religions of the world, want to become "good people". We, the Orthodox, believe that the Church, like the body of Christ, has the goal of holiness. But in our time, the concepts of sainthood and holiness are going through a crisis: they are rejected, they are ridiculed, they are falsified. And in fact not only in social groups, which have temporarily or permanently severed all relations and connections with the ecclesiastical body, but also among so-called Christians and even "Orthodox". Ideals in our world are economic values, general material well-being. Do even Christians set a goal in their lives to become saints? Which parent would be interested to lead his children to sainthood rather than set their worldly careers as a priority? And yet, in earlier times, it was considered the main purpose of the Orthodox faith. "Christ and your soul are needed", that is, salvation, said Kosmas the Aitolos, reformulating the words of the Apostle Paul, who observed his missionary model: **"I count all things but loss for the excellence of the knowledge of Christ Jesus my Lord, for whom I have suffered the loss of all things, and count them as rubbish, that I may gain Christ"** (Phil. 3:8). It seems that today, as a rule,

"holiness" is a "forgotten vision", without any value. Yet! The purpose of the Church, the body of Christ and of communion in Christ, is the deification of man, that is, his rebirth in the Created Divine Grace, his sanctification. *"Ye shall be holy unto Me: for I the Lord am holy"* (Lev. 20:26). Which is similar to what Christ said: *"Be perfect, therefore, as your heavenly Father is perfect."* (Matthew 5:48)

Βάπτιση

Τὴν περασμένη Κυριακή 4 Ἀπριλίου, ὁ κ. Νικόλαος καὶ ἡ κ. Μαρία Παύλου, ἐβάπτισαν εἰς τὸν Ἱερό Ναό μας τὴν χαριτωμένη θυγατέρα τους. Ἡ ἀνάδοχος, Αἰκατερίνα Λιακίμη τῆς χάρισε τὸ ὄνομα Εὐαγγελία. Εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος, φωτίζει γονεῖς καὶ ἀνάδοχον, γιὰ νὰ καθοδηγοῦν τὴν νεοφώτιστον στὸν σωστό δρόμο τοῦ Θεοῦ. Last Sunday, April 4, Mr. Nikolaos and Mrs. Maria Pavlou baptized their charming daughter in our Holy Church. The godmother Katerina Liakimis gave her the name Evangelia. We pray that the Lord may enlighten the parents and godparent so they will be able to guide the newly-illuminated on the right path of God.

Ἱερές Ἀκολουθίες Κάθε βράδυ ἔχουμε τίς ἀκολουθίες 6-7, **Τό βράδυ τῆς Τετάρτης** κατόπιν τοῦ Μεγάλου Κανόνος, θά ἔχουμε τὴν Μελέτη Ἁγίας Γραφῆς 7-8 ὅπως κάθε Τετάρτη βράδυ. Τὴν Πέμπτη θά τελέσωμε τὴν Ἱεράν ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων Δώρων 8-9.30 τὸ πρωῒ. **Τὴν Παρασκευή** τὸ βράδυ 6-7:30, θά τελέσωμε τὴν ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθήστου Ὑμνου. **Τό Σάββατο** τὸ βράδυ, θά τελέσωμε Ἀγγλική Θεία Λειτουργία 5:45-6.45μ.μ

Church services Every night, we have services 6pm-7pm. **On Wednesday night** 6-7 the Great Canon, then Holy Bible Study 7pm-8pm as usual. On Thursday morning, the service of the Presanctified Gifts 8am-9.30am. **On Friday night** 6pm-7:30pm, the service of the Akathist Hymn. **On Saturday Evening** 5:45pm – 6:45pm the Divine Liturgy in English.

Δωρεές

Ἀνώνυμος ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων τῆς Λάρισας \$1000

Οἰκ. Γεωργίου Γραμματικά εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Γραμματικά \$500

Ἀνώνυμος \$200

Ἀναστασία & Εἰρήνη εἰς μνήμην τῆς μητέρας τους Δέσποιναε Τσαμπαρλῆ \$200

Ἀνώνυμος \$100

Γεώργιος Σλουμάτης ὑπὲρ ὑγείας καὶ σωτηρίας \$100

Χρῆστος Κορώνης εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Χρήστου Φιλίππου \$20

Πολύ εὐχαριστοῦμε τοὺς εὐλαβεῖς δωρητές καὶ εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τοὺς ἔχει πάντα καλά καὶ εὐλογεῖ πλουσίως τὰ ἀγαθὰ τους.

We are very grateful to our devoted donors and we pray that the Lord may always help them and richly bless their goods.

Κυριακή τῶν Βαΐων (Μεσημεριανό μέ ψάρι καὶ σκορδαλιά) Μέ χαρά ἔλαβαν οἱ ἐνοριῖτες μας τὸ μήνυμα, ὅτι ὄλο καὶ περισσότεροι μποροῦν νὰ ἐκκλησιάζονται στὸν εὐρύχωρο Ἱερό Ναό μας. Τό ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὴν ἐνοριακή μας αἴθουσα. Αὐτό ὅμως δέν ἐννοεῖ ὅτι ἔχουμε ἀπόλυτη ἐλευθερία. Ἀκόμη ὑπάρχει ὁ περιορισμός θέσεων, διὰ τοῦτο καὶ σᾶς προ-εἰδοποιοῦμε, γιὰ νὰ κλείσετε τίς θέσεις σας γιὰ τὸ μεσημεριανό

φαγητό έγκαιρως. Ήδη μερικοί προνοητικοί έχουν κλείσει τό τραπέζι τους. Συνήθως Οί κυρίες τής Φιλοπτώχου έτοιμάζουν τό φαγητό και μόνο λίγο περισσεύει, τό όποιο πετοϋν στά σκουπίδια. Έφέτος όμως είναι δύσκολο νά κάμουν τό ίδιο, διότι δέν γνωρίζουν πόσοι θά καθίσουν στό φαγητό και πόσοι θά τό πάρουν μαζί τους. Γι'αυτό τόν λόγο, πολύ παρακαλοϋμε τούς ενδιαφερομένους, νά φροντίσουν νά πληρώσουν τά εισιτήριά τους \$15 δολάρια έκαστος. Τό εισιτήριο περιλαμβάνει: Ψάρι, πατατάκια, σαλάτα και σκορδαλιά. Για κλείσιμο θέσεων επικοινωνήστε: <https://www.trybooking.com/events/landing?eid=745607&> ή τηλεφωνήστε 0421592858.

Palm Sunday (Lunch with fish, chips, salads and our famous skordalia (garlic dip))

Our parishioners gladly received the announcement that more and more people can be accommodated in our spacious Holy Church. The same applies to our Parish Hall. This doesn't mean that there is no restrictions. There is still a seat limit, so we warn you to book your seat for your luncheon in time. Already, some have foreseen the problem and have booked their table. Usually, the ladies of the Philoptohos prepare the food and there is only a little left over,

which they throw away. This year, however, it is difficult for them to do the same, because they do not know how many will sit at the luncheon and how many will take it with them. For this reason, we kindly ask those interested to make sure they pre book and pay their tickets which cost \$15 (not including drinks). You can book your tickets at <https://www.trybooking.com/events/landing?eid=745607&> or by contacting a Presvytera Stavroula on 0421592858.

Μαγειρίτσα Κάνουμε γνωστό ότι θά έτοιμάσουμε κι'έφέτος τήν νοστιμότατη παραδοσιακή μαγειρίτσα για όσους έπιθυμοϋν νά παρακαθήσουν μαζί μας, κατόπιν τής αναστάσιμης Θείας Λειτουργίας. Και πάλι αναφέρουμε τήν ανάγκη νά συμπληρώσουν οί ενδιαφερόμενοι τό συνηθισμένο δελτίο συμμετοχής. Ή μαγειρίτσα έχει πολλή δουλειά νά έτοιμασθεϊ, διά τοϋτο και είναι ανάγκη νά δηλώσουμε τήν συμμετοχή μας ένωρητερα.

Μαγειρίτσα We announce that this year, we shall again prepare the most delicious traditional mayeiritsa for those who wish to attend with us after the Resurrection Divine Liturgy. Again, we mention the need for those interested to fill out the usual entry form. The cooking of Mageirista involves a lot of work, so it is necessary to have plenty of notice.